

ΑΠΟ: Μαθητές Γ' τάξης Λυκείου Αμοργού
ΠΡΟΣ: Δήμο Αμοργού και Δημοτικό Συμβούλιο
Αμοργού

ΚΟΙΝ: 1) κα. Νίκη Κεραμέως (Υπουργός Παιδείας
και Θρησκευμάτων)
2) κ. Βασίλη Κικίλια (Υπουργός Υγείας)
3) κ. Νίκο Χαρδαλιά (Υπουργός Πολιτικής
Προστασίας)
4) κ. Ιωάννη Βρούτση (Βουλευτής Κυκλάδων)
5) κα. Αικατερίνη Μονογιού (Βουλευτής
Κυκλάδων)
6) κ. Φίλιππο Φόρτωμα (Βουλευτής Κυκλάδων)

ΘΕΜΑ: Επιστολή διαμαρτυρίας για το κλείσιμο των σχολικών δομών της Αμοργού.

Αξιότιμοι κύριοι και κυρίες,

Με αφορμή την νέα υπουργική απόφαση κατά την οποία αναστέλλεται η δια ζώσης λειτουργία των σχολείων, δραπνόμεθα της ευκαιρίας να εκφράσουμε ως μαθητές της Γ' Λυκείου Αμοργού, τις αντιρρήσεις μας πάνω στο συγκεκριμένο θέμα. Το 2020, από τους πρώτους κιόλας μήνες του χρόνου, μας υποδέχτηκε με μία νέα οικουμενική πρόκληση. Ένας ιός που εξελίχθηκε σε πανδημία, ήταν η αφορμή για να <<παγώσουν >> όλα σε παγκόσμιο επίπεδο και η καθημερινότητα να αλλάξει ριζικά. Την ίδια ώρα που μαχόμασταν για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, όπως είναι η ελευθερία, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με τον εγκλεισμό και την μοναξιά.

Οι καιροί είναι δύσκολοι, οι άνθρωποι πεθαίνουν ο ένας πίσω από τον άλλον και η μάχη με τον αόρατο εχθρό συνεχίζεται. Θα μπορούσε κανείς να πει, πως οι νέοι καταβάλλονται, από το αίσθημα της ανωριμότητας, του εγωισμού και της επιθυμίας της συνεχούς κόντρας προς το κατεστημένο. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Είμαστε δώδεκα μαθητές υποψήφιοι πανελλαδικών εξετάσεων από το Λύκειο της Αμοργού, κατανοούμε πλήρως πως οι αποφάσεις που πάρθηκαν για την χώρα είναι ορθές και στόχος τους, είναι η προστασία του κοινωνικού συνόλου. Όπως έλεγε και ο Νίκος Καζαντζάκης << νέος θα πει να επιχειρείς να γκρεμίσεις τον κόσμο και να έχεις το θράσος να θες να οικοδομήσεις καινούργιο, καλύτερο >>. Για αυτό το λόγο είμαστε αποφασισμένοι, να πολεμήσουμε την αδικία, την αδικία που πληγώνει και οι άνθρωποι δεν αντιδρούν. Ο Δήμος μας σε συνεργασία με τους κατοίκους του νησιού, κατάφερε εδώ και ένα χρόνο να προστατέψει όλους μας από την τεράστια απειλή του ιού. Εφόσον έχει διασφαλιστεί η υγεία των Αμοργιανών, όσο το δυνατόν περισσότερο γίνεται, γιατί θεωρήθηκε εύστοχο και δίκαιο το κλείσιμο των σχολείων μας ;; Αξίζει να σημειωθεί πως στην προκειμένη περίπτωση παραμένει κλειστό και το Γυμνάσιο, διότι αποτελούν ενιαίο σχολείο που στεγάζονται στον ίδιο χώρο, με τους καθηγητές να προσπαθούν να καλύψουν και τις έξι αυτές τάξεις. Γιατί να είμαστε "καθαροί" μόνο στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και να παρουσιαζόμαστε από όλους ως τον ιδανικό προορισμό για διακοπές εν όψει covid-19 ; Ενώ στην πράξη να παραμένουμε αδρανείς ;; Αυτό το σκοτσέζικο ντουζ θα πρέπει κάποτε να τελειώσει. Οι σχολικές μονάδες οφείλουν να παραμένουν ανοιχτές, καθώς δεν υπάρχουν κρούσματα και τηρούνται όλα τα

μέτρα προστασίας . Γιατί να αλλάξει ολόκληρο το πρόγραμμά μας και να αποσυντονίζεται η νόρμη μας, προσπαθώντας να προσαρμοστούμε στις νέες συνθήκες ;

Η τηλεκπαίδευση, η οποία αντικατέστησε τις σχολικές αίθουσες, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πανάκεια για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά . Πράγματι, πέρυσι αποτέλεσε μία προσωρινή λύση, αλλά τα προβλήματα στα οποία βρεθήκαμε ως μαθητές αντιμέτωποι ήταν πολλά . Συνήθως, οι αποφάσεις παίρνονται με βάση τα αστικά κέντρα και ποτέ δεν ενδιαφέρεστε για την ηπειρωτική και την νησιωτική Ελλάδα, τις περιοχές που αποκλείονται από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες . Εξαιτίας των κακοκαιριών αυτών η σύνδεση καθίσταται πολλές φορές αδύνατη με αποτέλεσμα οι καθηγητές να μην ακούγονται ή να χάνονται ολόκληρες σχολικές ώρες . Παράλληλα οι καθηγητές δεν μπορούν να προσφέρουν το απαιτούμενο εκπαιδευτικό υλικό . Αυτό συμβαίνει είτε λόγω ελλιπούς εξοικείωσης με τα νέα ηλεκτρονικά εργαλεία και βοηθήματα, είτε γιατί δεν τους δίνεται η δυνατότητα . Όλοι γνωρίζουμε πως μαθήματα όπως τα μαθηματικά, η χημεία και τα αρχαία χρειάζονται πίνακα, μολύβι και χαρτί . Όταν γίνεται χρήση ψηφιακών μέσων το μάθημα δεν μπορεί να τρέξει με την κανονική ροή του, διότι υφίσταται καθυστέρηση ήχου, δυσκολία στην ανάλυση διαφόρων κειμένων και γενικότερα δεν υπάρχει τριβή εκπαιδευόμενου με μαθητή . Η διδασκαλία γίνεται απρόσωπη και η μειωμένη σχολική ώρα δεν ανταποκρίνεται στις απορίες των μαθητών . Κάτι το οποίο δεν είχε προνοηθεί είναι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν κυρίως οι πολυμελής οικογένειες . Το δίκτυο στο νησί αδυνατεί να “ σηκώσει ” πολλές ταυτόχρονες συσκευές . Ποιος γονέας θα πει στο παιδί του να μην μπει για μάθημα, ώστε να συνδεθεί κάποιο από τα μεγαλύτερα αδέρφια ;; Τέλος το ίδιο το σύστημα αρκετές μέρες “νοσηρεί ” γεμίζοντάς μας ανασφάλεια για το αν θα ολοκληρωθεί η απαραίτητη ύλη .

Πέρα από τα τεχνικά, υπάρχουν ηθικά και διαπροσωπικά προβλήματα . Η κοινωνικοποίηση των νέων δεν είναι εφικτή, όπως και η επικοινωνία των παιδιών μεταξύ τους . Κλεισμένοι όλοι μας μέσα στα “ψηφιακά κελιά ” συμμετέχουμε στις απρόσωπες εκπαιδευτικές ώρες . Επομένως μαθαίνουμε να λειτουργούμε ατομικά και όχι συνολικά, μιας και δεν αλληλεπιδρούμε με άτομα από τον κοινωνικό μας περίγυρο .

Όστόσο δεν είναι μόνο τα παραπάνω προβλήματα εξίσου σημαντικά . Κάτι το οποίο περνάει αδιάφορο ή θεωρείται ασήμαντο, είναι η ψυχολογία και η υγεία των μαθητών . Σε μία χρονική περίοδο αφόρητης πίεσης και εξαντλητικού διαβάσματος, γεμάτη άγχος και αγανάκτηση, μας κόβεται παραπάνω τα φτερά, δημιουργώντας ένα κλίμα πεπτιμισμού. Η συνεχής απουσία από τις αθλητικές δραστηριότητες έχει ως απόρροια αυτού την επιβάρυνση του οργανισμού μας . Με το να μην πραγματοποιείται διαδραστικά το μάθημα της φυσικής αγωγής, δεν εκτονώνουμε την ενέργειά μας και δεν αποφορτιζόμαστε από τις απαιτήσεις τις καθημερινότητας. Δεν μπορεί να παραληφθεί το γεγονός, ότι δεν γίνεται συχνή αλλαγή παραστάσεων και απομονωνόμαστε από το κοινωνικό περιβάλλον . Ταυτόχρονα η πολύωρη παρακολούθηση ηλεκτρονικών μαθημάτων προξενεί έντονους πονοκεφάλους, πόνους στη μέση, στον αυχένα και ενόχληση των ματιών . Οι προαναφερόμενες δυσκολίες οξύνονται με τα ψηφιακά φροντιστηριακά μαθήματα, μιας και το νησί εκλείπει από τέτοιες δομές .

Κάποτε στο γυμνάσιο μία καθηγήτρια, μας είχε επισημάνει πως η ζωή, είναι σαν ένα τρένο, με πολύ μόχθο φτάνεις στον σταθμό πανεπιστήμιο. Θα μπορέσουμε άραγε να φτάσουμε στον απώτερο αυτό σκοπό μας, υπό αυτές τις συνθήκες ; Μετά από πολύωρη συζήτηση, ζητάμε ομόφωνα το άνοιγμα του σχολείου μας ή έστω της Γ´ Λυκείου, με δεδομένο την απουσία κρουσμάτων . Τέλος ως μαθητική κοινότητα θα θέλαμε να στείλουμε ένα μήνυμα συμπάραστασης στους συμμαθητές μας που ζουν σε περιοχές με αυξημένα κρούσματα, τις οποίες είναι αδύνατο να πραγματοποιηθούν δια ζώσης μαθήματα .

Εν κατακλείδι η ζωή κρύβει πάρα πολλές δυσκολίες, αλλά εμείς οφείλουμε να βγούμε νικητές . Έχουμε επίγνωση της τρέχουσας κατάστασης και ελπίζουμε να απαλλαχτούμε παγκοσμίως από αυτή το συντομότερο δυνατόν . Δεν θα θέλαμε να γίνουμε μεμψίμοιροι, αλλά το μέλλον μας “κρεμιέται ” από μία κλωστή . Μην μας καταστρέφετε και δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, βρισκόμαστε σε ένα οξυδερκές σημείο όπου δεν χωράνε λάθη . Ελπίζουμε να εισακουστούν τα αιτήματά μας και να επιστρέψουμε στις σχολικές αίθουσες,

όσες περιοχές έχουν μηδενικό ιικό φορτίο . Παρακαλούμε τα μέτρα προστασίας να μην είναι οριζόντια αλλά να λάβετε υπόψιν σαν τις ιδιαιτερότητες μας . Γνωρίζουμε ότι το σύστημα πρέπει να λειτουργεί συνολικά και ισότιμα, όμως περιοχές σαν τις δικές μας, τόσα χρόνια στερούνται καθηγητές διαφόρων ειδικοτήτων και ταυτόχρονα την δυνατότητα να εισαχθούν οι νέοι σε σχολές όπως αυτή των Καλών Τεχνών. Που υπάρχει λοιπόν ισότητα ;; Κλείνοντας θα θέλαμε να μοιραστούμε μαζί σας το παρακάτω ποίημα, που αντιπροσωπεύει όλους μας .

Θα 'ρθει καιρός που θ' αλλάξουν τα πράματα.

Να το θυμάσαι Μαρία.

Θυμάσαι Μαρία στα διαλείμματα εκείνο το παιχνίδι

που τρέχαμε κρατώντας τη σκυτάλη

–μη βλέπεις εμένα– μην κλαις. Εσύ είσ' η ελπίδα

άκου θά 'ρθει καιρός

που τα παιδιά θα διαλέγουνε γονιούς

δε θα βγαίνουν στην τύχη

Δε θα υπάρχουνε πόρτες κλειστές

με γερμένους απέξω

Και τη δουλειά

θα τη διαλέγουμε

δε θα 'μαστε άλογα να μας κοιτάνε στα δόντια.

Οι άνθρωποι –σκέψου!– θα μιλάνε με χρώματα

κι άλλοι με νότες

Να φυλάξεις μοναχά

σε μια μεγάλη φιάλη με νερό

λέξεις κι έννοιες σαν κι αυτές

απροσάρμοστοι-καταπίεση-μοναξιά-τιμή-κέρδος-εξευτελισμός

για το μάθημα της ιστορίας.

Είναι Μαρία –δε θέλω να λέω ψέματα–

δύσκολοι καιροί.

Και θά 'ρθουνε κι άλλοι.

Δεν ξέρω –μην περιμένεις κι από μένα πολλά–

τόσα έζησα τόσα έμαθα τόσα λέω

κι απ' όσα διάβασα ένα κρατάω καλά:

«Σημασία έχει να παραμένεις άνθρωπος».

Θα την αλλάξουμε τη ζωή!

Παρ' όλα αυτά Μαρία.

Από τη συλλογή Ιδιώνυμο (1980) της Κατερίνας Γώγου

Με σεβασμό η Γ' Λυκείου Αμοργού